

ECHO

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Ročník 30
číslo 1
14. ledna 2021

**Po přečtení
předej
dalšímu!**

VÁŽENÉ SOUDRUŽKY A SOUDRUZI!

Vstoupili jsme do roku 2021 s nadějí, že se naše životy a život společnosti vrátí do normálu po prodělaných peripetiích s pandemií v roce 2020. Věřím, že jste načerpali dostatek sil pro další práci, jak to jen šlo.

Na počátku roku nás čeká městská i krajská konference v nezvyklém formátu, který jsme ještě nikdy nemuseli takto realizovat. Situace nás k tomu dotlačila. V březnu by se mělo uskutečnit tolik očekávané jednání XI. sjezdu KSČM, který byl v důsledku pandemie několikrát odložen. Všichni očekáváme, že sjezd provede změny, které vyústí v lepší volební výsledek v parlamentních volbách vyhlášených na 8. a 9. říjen letošního roku. Stranická veřejnost, stejně jako občanská, od nás očekává změnu politiky i vedení strany, a to vše dosti výrazně doleva. Věřím, že jednání sjezdu v Brně bude přelomové a podaří se straně odrazit ode dna! Musíme přijmout moderní akční volební program - program, který lidi osloví a budou mít pocit, že jedině KSČM je tou opravdovou levicovou stranou, která pro občany této země něco dělá. Pro naši politiku musíme hledat spojení!

XI. sjezd se stane hlavní vnitrostranickou událostí letošního roku, kdy si připomeneme 100. výročí

založení KSČM. Bude na nás všech, aby se stal rovněž výraznou celospolečenskou událostí, především tím, že nastartuje další etapu boje o celospolečenskou změnu. Očekávám od všech členů strany, že se do tohoto procesu aktivně zapojí, především v souvislosti s přípravou voleb, ve kterých zmíněný dobrý výsledek znamená získat alespoň 5 % hlasů a umožnit tak, aby se KSČM i nadále mohla podílet na práci poslanecké sněmovny. Začít je třeba co nejdříve, především osobní agitací, a nepolevit až do voleb.

Musíme jasně říci a zdůrazňovat, že odstraněním KSČM z politické mapy ČR dojde k totální demontáži sociálního státu. Výdobytky, např. bezplatné zdravotnictví, důchody, nemocenská, ale i podpora v nezaměstnanosti, se ztratí jak pára nad hrncem. Stejně tak nebude řešena otázka výstavby bytů státem či navrácení vody i dalších přírodních zdrojů do rukou českého státu. Postavme hráz těmto snahám, silicím antikomunismu, snahám o vyvolávání konfliktů směrem na východ! Občané si mír, prosperitu a sociálně spravedlivou společnost jistě zaslouží. Přejí mnoho úspěchů a zdraví v novém roce 2021.

Martin Říha,
předseda MěV KSČM v Brně

JAK TO BUDE DÁL?

Do poslední chvíle jsem čekal, abych vám, čtenářům Echa mohl sdělit poslední informace navazující na mé příspěvky v Echu č. 9 (*Co se děje ve straně*) a č. 10 (*Kdy se sejde XI. sjezd?*). Poté, co protikoronavirová opatření znemožnila uskutečnit jednání zasedání ÚV, silil počet žádostí jednotlivých okresních výborů o okamžité svolání tohoto zasedání, které by řešilo rezignaci členů vedení strany a zvolilo vedení nové. Současně vzrostl počet žádostí o svolání sjezdu v nejbližší možné době.

27. - 28. 3. 2021 nebo
XI. sjezd KSČM
28. - 29. 11. 2021 ? Brno, 18. - 19. 4. 2020

Odpovědi na tyto požadavky se zabýval výkonný výbor ÚV na svých posledních schůzích. Na 29. schůzi rozhodl potvrdit hlasováním formou per rollam členů ÚV termín jednání sjezdu na 27. a 28. března a současně rezervovat i termín 28. a 29. listopadu 2021. Členové ÚV navržené termíny odsouhlasili. Dále VV projednal návrh na zavedení vzdálené komunikace volených orgánů
(Dok. na str. 2)

JAK TO BUDE DÁL?

(Pokračování ze strany 1)

KSČM. Zabýval se také dopisy došlými z krajských a okresních výborů – z našeho MěV byly čtyři.

Na 30. schůzi 8. ledna se VV ÚV zabýval přípravou 11. zasedání ÚV, které se mělo uskutečnit 16. ledna při respektování a zajištění podmínek stanovených protiepidemiologických opatření vlády. Vzhledem k probíhající pandemii však termín jednání odložil na nejbližší termín, který umožní nařízení vlády.

VV v této souvislosti uložil projednat hlasováním per rollam potvrzení nových členů ÚV zvolených na okresních konferencích a volbu nových členů ÚV navržených na krajských konferencích v lednu a únoru minulého roku. Konečně tak došlo k naplnění požadavku vzneseného MěV v Brně již v dubnu! Najednou to prostě jde! Současně VV uložil projednat změnu harmonogramu nomináčních konferencí KSČM. VV dále projednal ústní materiál *Návrh na řešení případné změny volených funkcionářů ÚV KSČM* na 11. zasedání ÚV. VV vyslovil souhlas s materiálem *Zavedení vzdálené komunikace volených orgánů KSČM*. VV se zabýval rovněž dalším dopisem našeho MěV.

S odpovědí na otázku v titulku si tedy budeme muset ještě chvíli počkat. Je však zřejmé, že 11. zasedání se 16. ledna neuskuteční. Otevřenou otázkou i nadále zůstává termín jednání XI. sjezd

27. - 28. 3. 2021 nebo
 XI. sjezd KSČM
28. - 29. 11. 2021 ? ~~Brno, 18. - 19. 4. 2020~~

du, přestože je nyní stanoven na březen. Současný značně nepříznivý stav v řešení koronavirové krize nedává příliš naději, že tento termín bude dodržen. Jsem rád, že mohu konstatovat aktivní zapojení brněnského MěV do těchto diskusí, jak je patrné i z počtu dopisů zaslaných na VV ÚV.

Všichni jsme zaregistrovali, že prezident ČR již, tentokrát nezvykle brzo, vyhlásil termín letošních parlamentních voleb. Znamená to i pro naši stranu, že dnem vyhlášení začala volební kampaň. Proto VV ÚV přijal dokument *Návrh strategie voleb do PS PČR v roce 2021*. Přístupem městské brněnské organizace k volbám se zabývalo i jednání VV MěV 11. ledna.

Všichni jsme obeznámeni s tím, v jaké situaci se KSČM před těmito pro stranu nejdůležitějšími volbami nachází, jaké preference nám předkládají nejrůznější předvolební průzkumy. K tomu, aby nedošlo k nejhorsímu, je třeba, aby se do předvolebního klání zapojil každý z nás. To nejmenší, co může opravdu každý udělat, je zapojit se do předvolební osobní agitace. Nejde o nic jednoduššího, než využít každou příležitost k vysvětlování, proč je třeba volit komunisty a co by každého z nás čekalo, pokud KSČM nebude zastoupena v parlamentu. S touto prací je třeba začít ihned!

Aleš Růčka

Informace pro ZO a MíV KSČM

Jak jste jistě informováni, byl do 22. ledna 2021 prodloužen stav nouze a vláda schválila přechod do 5. stupně protiepidemického systému PES. Toto opatření je stále v platnosti.

Jako letos již 2x, musel MěV přijmout v této souvislosti některá opatření, týkající se především jednání jeho orgánů i zajištění chodu aparátu MěV.

Jedná se o to, že není možno v budově KSČM na Křenové konat žádnou schůzovou či obdobnou činnost, neboť se nesmí konat žádné akce s účastí více než 2. osob. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že se neuskuteční zasedání MěV ani porada předsedů ZO. Chod aparátu MěV bude zajišťován v běžném režimu, doporučujeme však omezit vzájemnou komunikaci na telefonickou či elektronickou.

Tato opatření budou v platnosti po vládou vyhlášenou dobu. Případný přechod do 4. stupně na konci měsíce nám situaci příliš neulehčí, umožní však dokončit plánované členské schůze v málo početných organizacích.

Martin Říha,
předseda MěV KSČM v Brně

Zajištění chodu sekretariátu MěV

Po dobu platnosti 5. stupně PES je na sekretariátě přítomna v době od 9 do 16 hodin (Pá do 12 hodin) s. Korčáková, ostatní pracovníci jsou převedeni na práci z domova.

MěV i přes komplikace způsobené protikoronavirovými opatřeními očekává, že práce stranic

(Dokončení na straně 3)

MěV KSČM v Brně reagoval na adventní poselství B. Poselsta otevřeným dopisem předsedovi vlády České republiky Andreji Babišovi, který zde přetiskujeme.

Vážený pane premiére,

Městský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně se připojuje k řadě gratulantů a do roku 2021 Vám přeje mnoho úspěchů, jak při zvládání koronavirové pandemie, tak při řízení naší společné vlasti ku prospěchu všech jejích obyvatel.

Současně si dovoluujeme se na Vás obrátit s žádostí o podání vysvětlení. Se znepokojením jsme v předvánočním období zaznamenali informaci o adventní promluvě předáka sudetských Němců pana Berndta Posselta, adresované i českým krajanům, v němž mimo jiné připomněl poválečné „vyhnání“ sudetských Němců z Československa a označil ho za etnickou čistku. Toto pojmenování odporující historické pravdě odůvodnil ročním i delším časovým odstupem od konce války, s nímž Československo Němce „vyhánělo“. Jasně to tak podle něj svědčí o tom, že nešlo o akt pomsty pod vlivem rozjitřených emocí, ale právě o zmíněnou „čistku“.

Ve svém poselství uvádí: *„Vyhnaní začalo v roce 1945 po druhé světové válce, ale největší část naší národní skupiny byla vyhnána v roce 1946, tedy v době, kdy běžela poválečná obnova,*

kdy už bylo rok po válce. Moje rodina byla vyhnána v listopadu 1946, tedy více než rok po konci války. To nebyla žádná spontánní pomsta, to byla chladnokrevně plánovaná etnická čistka.“

Vážený pane premiére,

chápeme, že v současné době máte velké množství jiných starostí, máte však k dispozici schopný aparát, který musí sledovat všechny události v celém jejich spektru. Proto jsme s napětím očekávali oficiální vyjádření Vlády ČR či ministerstva zahraničí na tuto promluvu.

Bohužel jsme nic takového dosud nezaznamenali. Znamená to snad, že nejvyšším představitelům občanů České republiky tato živá slova nevadí? Nebo se domnívají, že občané cizí země mohou na adresu České republiky a jejích občanů říkat cokoliv a není třeba reagovat? Nebo se snad dokonce drží fráze: „*mlčení znamená souhlas*“?

Jsmo přesvědčeni, že občané republiky si zaslouží znát stanovisko představitelů republiky k takovým drzým a nepravdivým prohlášením záměrně opomíjejícím historická fakta a souvislosti. Právě zejména mladí spoluobčané jsou pak pod dojmem tohoto a obdobných prohlášení mnohem benevolentnější při formování svého názoru na tzv. Benešovy dekrety a jsou tak de facto připravováni na souhlas s jejich zrušením. O to snad vládě jistě nejde.

Vážený pane premiére,

pomíjíme další vyjádření p. Posselta týkající se takzvané brněnské Pouti smíření, která podle něj „*vyjadřuje protest mnoha Čechů, a zejména mladých Čechů, proti vyhnání a ozřejmuje, že směřujeme k lepší budoucnosti*“. Nedivíme se, že současně neuvádí, že proti uskutečňování tohoto pochodu protestuje mnoho Čechů a zejména mladých Čechů, i když měl možnost se o tom osobně přesvědčit. Mimochodem připomínáme, že možnost, že se tato akce koná, umožnil svým přístupem bývalý člen a významný představitel Vašeho hnutí, bývalý primátor pan Petr Vokřál. Však byl za to náležitě odměněn udělením německého Železného kříže!

S pozdravem

Martin ŘÍHA,

předseda MěV KSČM v Brně

Zajištění chodu sekretariátu MěV

(Dokončení ze strany 2)

kých organizací bude narušena co nejméně. Je možno nahlásit termíny členských schůzí, po jejich průběhu, byť by proběhly netradičním způsobem, předat na MěV *Hlášení o konání ČS* včetně zápisu a usnesení. Lze odevzdat zbylé příspěvky za členskou a sjezdové známky.

Doporučujeme preferovat telefonicky a elektronicky styk. Sekretariát - mv.brno@kscm.cz nebo s. Růčka - alruc@seznam.cz.

Trvá nemožnost konat jakékoliv hromadné akce a shromáždění, zasedání MěV, porady předsedů, diskusní čtvrtky a další. Městská nominační konference se uskuteční „*na dálku*“, hlasování proběhne korespondenčně.

Aleš Růčka

ACH, TY SLÁBNOUCÍ LIDSKÁ PAMĚTI...!

Od vyslovení slibu, že „*Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí*“ uplynulo již více než 30 let, ale naděje na vítězství pravdy, dobra, mezilidského porozumění nad zlem, lží a nenávistí se však rozplývá v nedohlednu.

Ti, kteří bláhově uvěřili libivě znějícím slovům totiž opomněli, že každá revoluce v historii lidstva vždy sloužila jako výtah k moci, ke změnám společenského postavení a prestiže jednotlivých skupin a vrstev společnosti a také i k zisku majetku.

Ani ta „naše tzv. sametová“ nepředstavuje historickou výjimku a tu funkci výtahu také splnila. Její důsledky se odrážejí i v mezilidských vztazích a v celkové atmosféře ve společnosti, která je výrazně názorově, akčně, mnohde i mezigeneračně, včetně výrazných majetkových rozdílů, rozpolcená a znesvářená.. Místo semknutosti společnosti naopak politická nevráživost přerostla , zejména před každými volbami, až do politické nenávisti nebyvalé šíře a síly.

Mnohdy není jednoduché rozpoznat skutečné politické cíle aktérů, z nichž **jedni - předstírající lidem k věření svoji „domnělou neposkvrněnost hříchy minulosti“**, se považují za vzory andělské čistoty a za rytířské ochránce svobody a demokracie.

Ty druhé na opačné straně - označují naopak za **škůdce, utlačovatele a nepřítelé demokracie a svobody, kterým patří znemožnění jejich existence a činnosti ve společnosti. A - občane - vyznej se v této změti nenávistných výmyslů? Zejména když pečlivě a cílevědomě antikomunisticky zaměřené události z minulosti, šíří každodenně v průběhu celého třicetiletí veřejnoprávní televize, rozhlas a další média, v podstatě bez oponentury.**

V důsledku přirozeného procesu lidského zapominání i zjevných snah rafinovaně převyprávět tato dění, i zamlžovat podvody a trestné činy z let tzv. privatizace státního majetku, ubývá u občanů porozumění o co ve zveřejňovaných událostech a příbězích vlastně šlo a ubývá také zároveň i víra ve spravedlnost.

Ti mladší a nejmladší, kteří dění v minulosti neprožili, jsou odkázáni k víře o pravdě ve zveřejňovaných událostech, a to i o dění a o příbězích, které se udály v listopadových dnech 1989 a zejména pak v dalších následujících letech. O zveřejňování a odhalování těchto tzv. „transformačních kauz“, však nemají v současnosti ti „zdánlivě neposkvrnění“ zájem. Protože by tím utrpěla jejich předstíraná svatozář nevinnosti a čistoty!?

Proto např. současný předseda ODS Fiala (coby bývalý dlouholetý poradce ODS, později člen Nečasovy vlády ve funkci ministra školství) vyhlásil, že „Není důležité co bylo v minulosti, důležité je, co voličům nabízíme“ (Právo, 25. 2. 2017). Proto v současnosti není pro ně žádoucí oživovat paměť studentům, voličům ODS a ostatním občanům na léta koaličního vládnutí ODS s TOP 09 v době 2009-2013, kdy Petr Fiala, jako ministr školství ve zmíněné vládě, řešil jedno z klíčových témat ODS a koalice - **„výši budoucího „školného“ - jestli to má být 20000 Kč, nebo přinejmenším alespoň 6000 Kč „zápisného“ ročně!** Po pádu Nečasovy vlády však přistoupil (s vědomím reálné možnosti získat mandát poslance), na fikaný nápad a zadání ODS: aby jako lídr kandidátky ODS v Jihomoravském kraji pro parlamentní volby, coby bývalý vysoký funkcionář Masarykovy univerzity, exministr školství a pravicový nestraník, získal pro ODS hlasů od tisíců studentů v Brně a v kraji. Na „školné“ by je však nelapil a roli „mucholapky hlasů pro ODS“ by těžko splnil. Proto na tiskové konferenci ODS 16. září v Brně k zahájení tehdejší volební kampaně prohlásil, že: „**Školné není to nejdůležitější. Chceme revizi poplatků tak, aby nejdřív platili ti, kteří studují dlouho nebo se studiím docela nevěnují!**“ Co bude **potom**, to však již studentům a občanům nesdělil a naštěstí to zatím nemohl ani uskutečnit!! Žadoucím není oživovat ani vzpomínky na Kalouskovy a Drábkovy asociální škrtty, či schválení církevních restitucí proti vůli drtivé většiny občanů za příspěvi hlasu trestně stíhaného poslance Pekárka, kterého po schválení církevních restitucí, jako následně odsouzeného za přijetí milionového úplatku, vypudili z „neposkvrněné“ ODS.

V současnosti je až úsměvné poslouchat „**silná vyjádření**“ předsedy ODS o rozbití „**současné vlády oligarchické chobotnice přestupující z byznysu do politiky a médií**“ a sledovat účelové slepování antibabišovské volební koalice stran ODS, TOP 09, KDU-ČSL, kteří ještě nedávno se vzájemně označovaly ne příliš libivými přívlastky: „ODS aférami prolezlá a kmotry ovládaná, s tunou másla na hlavě vedení... destruktivní intrikářská politika TOP, kam se v Praze podíváme, tam je průšvih spojený s TOP... lidovci, vždy ochotní vyztužit jakoukoliv vládní koalici a tančit s kýmkoliv, který je na parketu“. I pro ně však platí, že „**STARÉ HRÍCHY MAJÍ DLOUHÉ STÍNY**“.

Proto oživujme paměť všem zapomětlivým!
(a.z.)

13. PROSINEC 1920 JSME PŘIPOMNĚLI V OSLAVANECH

Na sto let přesně se v sychravou neděli konala v Oslavanech na náměstí 13. prosince připomínka události, která svým rozsahem ukázala nespravedlnosti prvorepublikového zřízení a předznamenala vznik Komunistické strany Československa a Komunistického svazu mládeže (KSM).

Připomínku povstání uspořádal Igor Chabičovský a jeho skupina. V samotném úvodu vystoupil organizátor s proslovem o významu, historickém pozadí a souhrnném průběhu samotného povstání. Následně přispěl se svým proslovem Aleš Hubert, jako zástupce KSM. Ve svém projevu se dotkl především aktuálních témat koronavirové krize, jako lékařské pomoci a vývoji vakcíny ze strany Kuby. Událostmi zaskočené Evropě, nedostatečné organizovanosti a soudržnosti pracujících a mnohé další. Vyzdvihl potřebu organizování se v odborech a vzájemné solidarity pracujících.

Po těchto proslovech následoval pochod k bývalé tepelné elektrárně stejnou trasou, jakou o století dříve prošli účastníci tehdy konaného tábora lidu. Před branami bývalé elektrárny byl položen pamětní věnec, proběhla diskuze o vývoji současného neutěšeného stavu elektrárny a přilehlých budov a následně byla akce v poklidu ukončena.

Připomínky stoletého výročí Oslavanského povstání se sice nezúčastnil tak početný dav, jako konaného tábora lidu o století dříve, přesto akce proběhla důstojně, organizačně v pořádku a především vzbudila zájem i u mladých o tomto povstání se dozvědět více, než nabízí současný

prorežimní výklad dějin. Událost proběhla pod organizační taktovkou mladých kolem Igora Chabičovského, účastnili se jí někteří zástupci z řad KSM i KSČM a především jako jediná akce posledních let nebyla nikterak podpořena Oslavanskou úřední mocí, což není nic překvapivého, pokud uvážíme, že v Oslavanech již přes dvacet let zastupuje město starosta z řad ODS.

Oslava výročí povstání také jasně vymezila propastnost odhodlaného levicového boje našich před-

ků oproti současnému strachu z koronaviru a dopadů vládních restrikcí. Přesto tato připomínka výročí povstání a její účastníci dali jasně najevo, že jsou mezi námi taci, jenž se nenechají zastrašit sebezákeřnější nemocí a přijdou za jakékoliv situace podpořit připomínku boje za spravedlnost.

Igor Chabičovský

(Na fotografii u pomníku, vlevo pohled na účastníky.)

O současné situaci

Ve čtvrtletníku Výboru národní kultury LÍPA
č. 2/2020 uvedla Lenka Kunčarová Dítková
v básni Amerika:

//Tam daleko/v Americe/Chtěli vždycky všeho
více/Více půdy, peněz, zlata/S indiány/zatočili na-
totata/Když začal hroutit se jim/ten jejich Nový
svět/Začali lidem/pohádky vyprávět/Že oni jsou
cosí více/A světově/že rozumí politice/Jen oni jsou
ti smělí/jediní a praví/Kdo do světa/vrátí mravy/
Když nepůjde to/domluvou/Vyhrožují záhubou/
Prosazují zájmy svoje/Ve světě/pak planou boje/
Hodně lidí pomřelo/Však vinu/na tom nemělo/Spá-
lená země/po nich zbude/Kam vkročí/žal a bolest
bude/Lidský život/cenu nemá/Důležitá je/jen ame-
rická měna/Vzor svůj Evropa v ní vidí/Nezajímá
ji/názor obyčejných lidí/Čím dál více/jí pochlebu-
je/Rozumné lidi tím irituje/Mnozí malost její nevi-
dí/Mladí „demokracii“/“svobodu“ jí závidí/. Pro-
sperita z krve cizí/Jedinou je/americickou vizí/
Vzpomeň si jen/lide drahý/Z Evropy/deportovali
tam vrahy/Nikdy nikdo/neošálí genetiku/Tak vidím
já/dnešní Ameriku//

K této básni je uvedeno: Problém světa je ten,
že inteligentní lidé jsou plni pochybností a blbeci
plní sebevědomí.

Věra Levá v básni Naťacká uvádí:

//Válčí se, válčí/fabriky na zbraně jedou,/já-
sáme, máváme,/naťacké kolony jedou.//Válčí se,
válčí,/zbrojaři si kapsy plní/měšťák to dobře ví,
hostejně v bavlnce vrní.//Válčí se, válčí,/k mání
jsou rozryté země,/Evropu nerozrytí//Jen zasít Ali-
ho plémě.//Válčí se, válčí,/světapán všude se rýpe
už rýpe,/zisk boží posvětil,/s bohy to vždycky víc
sype.//Válčí, se válčí,/světapán rýpe už všude,/roz-
rýt a vybrat/Rus poslední staci bude.//Válčí se,
válčí,/fabriky na zbraně jedou,/jásáme, máváme
těm,/co nás na jatka vedou.//

V Poselství básníků čteme: „... Jen o tebe mi,
lide běží, lide můj, jen o tebe mi běží, nezrazuj ...“
Stanislav Kostka Neumann //Tenkrát jsi nezradil,
dnes, lide, zrazuješ,/zavalen zbožím a kyčem se
raduješ./Dali ti markety – o víc se nestarej./Čím
víc prý bohatnou, tím víc všem bude hej./Tys ten
střed úspěšný, hrabeš jen pro sebe,/neštěstí dru-
hých tě nepálí, nezebe/V honbě za mamonem těž-
ké je dneska žít./Když není době všem, jak můžeš
šťasten být?//“ ... jen v štěstí milionů je krása,
radost, ráj ...“ Vítězslav Nezval.

//Nedávná zem naše štěstí všem chtěla dát,/tys
to zapomněl už, mladí to nesmí znát./Pravdu jim
ve školách překroutí, zatají,/svobodu mají, však
názor svůj nemají.//Chtěj pravdu! Na Letné Mi-
nár tě podvádí./U voleb ať sílu ukáže podhradí!/
Své víš a nevěříš v tohleto divadlo?/Stejně si pro-
sadí to, co je napadlo.//

Mariin sloup staví nad Husa, nad s'tatě,/prelát
si ruce mne: řal Čechy proklaté. Nevzdej to. Ději-
ny prolisťuj, mnoho zviš,/strhneš lež, poselství
básníka pochopíš: „... kolikrát pěst bude potomek
zatínat/a syn tvůj kolikrát tě bude proklínat .../...
jak je možno kletý čin provést vědomky?/Sebe jsi
zradil, ale své potomky?! ...“ Viktor Dyk /Předky
i potomky zradit je fatální,/staneš se jak zrádce,
tak pövlém globálním./S úsměvem falešným nečis-
tou hru hraji,/za zády zem tvoji rozkradou, pro-
dají!// „... Jen o tebe mi lide běží, lide můj ..., jen
o tebe mi běží, nezrazuj ...“//

SVOBODA: //Svoboda je cestovat/(a půjčit si
na to). /svoboda je podnikat/(a zkrachovat nato),/
svoboda jsou černé rty,/triko s lebkou bílou,/zhustit
se s problémy/řešit s bílou silou,/nestarat se o dru-
hé,/jen pro sebe kopit,/svoboda je zvládnout grif./
jak umět krást a loupit.//30 let svobodně lež/ prav-
du fackuje,/30 let nenávisť/rudě ji lakuje,/30 let
svobodně/MÉDIA halasí,/cpou jim hamburgery, bram-
bůrky,/burčáček, špekáček,/hodně krve, krimi,/vle-
ky ve svahu zimy,/dovolenou v Maroku,/nové auto
do roku,/sexu hodně, hodně/(jen ne hodně plod-
ně!)/Občánek se cpe a cpe,/vyccpal si i rozum,/netuší, že pod vlasy/má jen ze lži falsum./Banánů
má habaděj,/nejvíc ale zbraní,/svobodně si zastříli/
ve válečném klání./Bankéř, magnát, politik,/soud-
ce, prelát-září,/neb v komplotu s MÉDII/dílo se
darí!// Pozn.: Příklady, jak možno básněmi vel-
mi dobře charakterizovat poměry!

Lípa č. 2/2020 uveřejňuje s nadsázkou, že Od-
borový svaz pražských kapsářů žádá od vlády 28,7
mil. Kč ... jako kompenzaci za ušlý zisk, způsobený
omezením pohybu osob. (Tento svaz nebude
existovat, máme již dost komor, unií, asociací a
dalších organizací, co od jara volají: Stáте, pení-
ze, peníze, a co nejvíc a hned ...) **K. Janiš**

Už 5 let žije jen ve vzpomínkách a knihách

PhDr. Miloslav Ransdorf, CSc. 22. ledna 2016 skončila jeho životní pouť, která započala 15. února 1953 v Rakovníku. Od mládí se zajímal o minulost a staré civilizace ho přivedly ke studiu latiny, řečtiny, hlavních evropských jazyků, zejména němčiny. Vystudoval kombinaci filozofie-dějepis na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze s diplomovou prací *Společenské podmínky vzniku filozofického myšlení v archaickém Řecku*. Zaujaly ho přednášky tehdejších filozofů a Robert Kalivoda, Karel Kosík a Milan Machovec ho přivedli k marxismu, o kterém se vyjádřil, že v dějinách filozofie, ekonomie a sociologie nenašel nic lepšího. V letech 1977-1984 přednášel na katedře dějin filozofie na filozofické fakultě v Praze. Za rigorózní práci *Politické teorie rané renesance a reformace* obdržel v roce 1978 titul PhDr. V roce 1981 titul CSc. Za práci na téma *Vznik husitské ideologie*. Na 588 stranách představil názory Matěje z Janova, Jana Husa, Jeronýma Pražského, Jana Želivského, Petra Chelického, Jakoubka ze Stříbra.

V roce 1984 nastoupil do Kabinetu prognóz ČSAV, později pojmenovaného Prognostický ústav ČSAV, v čele s Václavem Komárkem. Působili tu mnozí, především ekonomové, kteří se po listopadu roku 1989 stali ministry našich vlád a bytelní nástupci kapitalistického uspořádání naší společnosti v čele a na podkladě Všeobojímajícího *Trhu* bez přívlastku *sociální*. Miloslav Ransdorf šel jinou cestou.

V letech 1990-1992 byl komunistickým poslancem Federálního shromáždění ČSFR, v letech 1996-2004 poslancem Sněmovny Parlamentu ČR a místopředsedou jejího zahraničního výboru. V letech 2004, 2009 a 2014 byl vždy zvolen do Evropského parlamentu a byl členem výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. S každým europoslancem hovořil v jeho rodném jazyce, poněvadž měl na jednoho člověka neobyčejné znalosti jazyků.

Od roku 1972 byl členem KSČ. Spoluzaložil *Demokratické fórum komunistů* a po vzniku KSČM v roce 1990 byl v čele oddělení pro tvorbu programu strany. Vydával časopis *Dialog sever-jih, západ-východ*, který z finančních důvodů přestal vycházet v roce 1994. V letech 1993-2004 byl místopředsdou ÚV KSČM pro zahraniční styky strany. Pokus stát se předsdou KSČM, aby měl větší vliv na modernizaci strany podle svých představ, mu přes jeho velké úsilí na IV. sjezdu KSČM nevyšel.

Vydal větší i menší publikace, v nichž se vracel k husitské ideologii, k Janu Husovi. J. A. Komenskému a k touze po spravedlivém světě od Luthera

po Jeffersova. Do svého života se podíval v knize „*Není všem dnům konec*“ z roku 2006, v níž současně psal o lesku a bidě české politiky a objasnil též systémovou změnu, o kterou KSČM usiluje. Úloze OSN, Evropské unii, NATO a integraci levice se věnoval v knize *Svět zleva* z roku 2007. Mnohé z uvedeného je stále aktuální.

V roce 1979 začal po velkém výzkumu dílo, které je jeho odpovědí na signály krize v naší společnosti i v komunistickém hnutí. Vyjádřil myšlenku, že marxismus může přinést mnoho i lidem v 21. století. Na 416 stranách knihy *Nové čtení Marxe I. díl* (1979-1990, definitivní znění 1995). Je to 8 kapitol, které vydal v roce 2010 opravené a upravené jako 2. vydání, které podle Ransdorfa přichází do doby hledání šance pro radikální levice.

Nové čtení Marxe II. s podtitulem Marx jako platforma kritického myšlení věnoval vzpomínce na Bohumíra Šmerala, od jehož skonu uplynulo v roce 2011 70 let. Značnou pozornost věnuje Ransdorf vztahům politiky a ekonomie a lidem jako cíli ekonomiky. I dnes má velký význam část *Osudy komunismu* s podtituly Rozumět Rusku, rozumět Leninovi, Rusko před velkou bouří, Lenin: rozum a víze. Osobnosti v dějinách komunistického hnutí – Marx, Engels, Stalin, Kautský, Plechanov, otcové západního marxismu Bloch, Gramsci. Aktuální je i část *Vývoj Čínské lidové republiky od roku 1949*, jak probíhal v jednotlivých obdobích. Aktuálně zní i koncepce avantgardní strany, situace v komunistickém hnutí. Ransdorf se omlouvá, že vše je napsáno v syrové podobě, čas mu víc neumožňoval. Ale 2861 podkladů, z nichž vyšel, ukazuje úsilí, které musel vynaložit.

V roce 2019 vydal Klub společenských věd v Praze knihu *S Ransdorfem o marxismu*. Jde o soubor veřejných vystoupení M. Ransdorfa uskutečněných v letech 2011 až 2014 v Klubu společenských věd. Sociolog Lubomír Vacek prověřil 280 jmen uváděných v přednáškách a zvýraznil v textech Ransdorfa hlavní myšlenky jeho vystoupení. V občasníku Echo v č. 9-10/2019 a v č. 1-5/2020 jsem uvedl témata přednášek a besed Ransdorfa a stručné informace o jejich obsahu s doporučením přečíst si je ve vydané knize. Dnes bohužel už Miloslav Ransdorf nemůže uplatnit své schopnosti pravdivě rozebírat minulost i současnost. Zůstaly jen jeho publikace, které budou umístěny v Knihovně Miloslava Ransdorfa.

Karel Janič

T. G. Masaryk o vývoji v Rusku

Jako prezident republiky se T. G. Masaryk vyjádřil k situaci v Rusku po událostech v říjnu 1917. Na slavnostní schůzi Národního shromáždění 28. října 1919 řekl, že prožil bolševickou revoluci na Rusku, pozoroval ji velmi zblízka a s největším zájmem. Lenin prohlašuje svůj program za pravý marxismus a v tom se velmi mylí. Dovolává se marxismu, kterého se Marx a Engels sami později vzdali. Opustili revolučnost svého mládí. Leninovské bolševictví je mnohem více revolučním anarchismem než socialismem. Marx staví dělnickou masu příkře proti buržoazii a z toho vyvodil demokratický princip majoritní. Lenin však diktaturu přejímá ve smyslu minoritním. Marx očekával od konečného vítězství a od diktatury proletariátu vyšší stádium vývoje hospodářského a kulturního. Avšak Lenin a jeho stoupenci reprezentují hospodářský primitivismus ruského negramotného mužíka. Lenin nepochopil, že vytvoření nové společnosti vyžaduje nových odborníků politických, hospodářských a sociálních. Lenin často připouští, že on a jeho stoupenci dělali chyby a že chybami se učili. Jenže ty chyby znamenají tisíce lidských životů marně utracených.

Leninova taktika upomíná příliš na taktiku Ivana Hrozného, ruské bolševictví nepřekonalo ruského carismu. Dnešní Rusko a jeho zoufalá hospodářská anarchie, všeobecná bída a hlad, vyvracejí leninovský komunismus. Pokud je ruské bolševictví marxismem, je vyvrácením marxismu spíše než jeho potvrzením. I tato válka a její následky jsou vyvrácením marxismu. Každý si všimne, že bolševictví v Rusku vzniklo po porážce vojenské podobně také v Německu a Uhrách. Tedy v zemích poražených, pro psychologické pochopení moment nadmíru výmluvný. U nás by bolševictví bylo neorganické. Bylo by nesprávné přenášet k nám programy a metody ruské, vzniklé za zvláštních a docela abnormálních poměrů. Naše dělnictvo má vyšší vzdělání, má jiné zkušenosti a úkoly než dělnictvo ruské, a proto nemůže napodobit ruský vzor. Bolševický komunismus považoval Masaryk zásadně za nemožný (*TGM, Cesta demokracie, Čin Praha 1939, s. 206-208*).

V pražském deníku Čas vyšly ve dnech 5. - 23. září 1920 články pod názvem *Naše otázky a sovětské Rusko*. Byly též vydány samostatně jako brožura *Sovětské Rusko a my*. Už titulky článků

prokazují zájem T. G. Masaryka o vývoj v Rusku a jeho kritické postoje k němu.

V I. kapitole *Sovětské Rusko a my* rozebírá Masaryk naše rusofilství, různosti Československa a Ruska a potřebu vlastní taktiky v řešení sociálního problému. Cituje Leninovy myšlenky, že na Rusku se mohli socialisté dostat do vlády poměrně snadno, ale těžko si moc udrží. Na Západě se při moci udrží snáze, ale těžko se k moci dostanou. Lenin varuje před ukvapenými, nerozváznými pokusy o převrat, taktika se musí opírat o velmi strážlivé, přesné objektivní změření všech sil daného státu a států sousedních a toto změření se musí provést ze stanoviska světového. Nestačí revoluční nadšení a nálada. Jenom myslící, výzkoušení a zkušeni vůdcové proletariátu v každé jednotlivé zemi rozhodnou, kdy by masy dovedly sledovat politické vůdce a při nich přes všechny potíže vytrvat.

Ve II. kapitole *Krise sovětského Ruska* rozebírá Masaryk obsah hlavních rezolucí a ustanovení 9. sjezdu ruské komunistické strany z 29. března - 4. dubna 1920. Důraz položen na uvědomělý poměr k práci a organizaci průmyslu vědeckou, na mobilizaci dělnických mas a využití i odborných znalostí. V Rusku není všeobecného práva volebního pro buržoazii, nebolševické listy byly potlačeny, panuje teror, byrokratizace a k vojenským částem přidání komisari.

Ve III. kapitole *Demokracie a bolševictví* charakterizuje autor vnitřní nedostatky a chyby bolševictví, dezorganizaci práce a správy, spory mezi ruskými marxisty, může-li Rusko s ještě primitivním zemědělstvím přeskočit stádium průmyslové a stát se hned socialistickým. Pravý smysl Leninovy revoluce je, že byla předčasná, sociální ani není, je to revoluce politická, umožněná rozvalem carského absolutismu, způsobeného porážkou ruské armády. Rusové nejsou pro komunismus vychovaní, nejsou pro socialismus zralí. Lenin se domnívá, že narychlo dovede vychovat terorem, naděje marná, teror nevychovává. V tom je Leninova chyba, proto v Rusku odstřelují sta a tisíce. Lenin podlehl romantismu revoluce, jemuž je revoluce zjevením. Vůdcovský aristokratismus v bolševictví vyciťuje opozice, žaluje na „diktaturu diktátorů“ a na „diktaturu nad proletariátem“. Lenin

(Pokračování na straně 9)

T. G. Masaryk o vývoji v Rusku

(Pokračování ze strany 8)

žádá, aby „avantgarda“ měla vůdcovské znalosti a světový rozhled i politickou dovednost. Ale v praxi je ruské bolševictví diletantstvím a amatérskou improvizací. Všechny vady a jednostrannosti ruského bolševictví se zraží ve stanovách Třetí internacionály. Instituce ryze agitační s úžasnou naivností přenášející tyto zastaralé ruské metody do poměrů evropských. Ve zdůrazňování mezinárodnosti je poznání, že komunismus nemůže být v žádné zemi důsledně proveden, když se sousední země postaví proti komunismu. Evropské země jsou dnes v tak úzké hospodářské vzájemnosti, že hospodaření v zemi jedné závisí na hospodaření zemí druhých. S tím musí počítat sovětské Rusko a počítat, jak je vidět z ústupků lidových komisařů cizím kapitalistům. Lenin doznává, že pracovní metody kapitalismu musí být zachovány.

V závěrech k obsáhlým článkům Masaryk vyjádřil přesvědčení, že soustava Lenina i jeho praxe je nesprávná, že se nejen nehodí do poměrů našich, ani do poměrů západní Evropy, nýbrž že se nehodí ani samému Rusku. Je ovšem věcí Ruska a Rusů, aby z toho činili důsledky. Vědecká kritika Leninova systému a posouzení jeho praxe není kázáním intervence a od samého počátku dával Masaryk na Rusi legiím program neintervence a téhož pravidla se drží vláda republiky ve své zahraniční politice. A u nás platí, že naše sociální revoluce má a může být parlamentní, mírná, dobře připravenou sociální rovinou.

V *Dodatku* uvedl, že Sověty provedly autonomii četných národů na ohromné Rusi, a tím se podařilo Rusko přes jeho sociální revoluci zajistit celistvým tak, jak je přejaly od carství. Tato autonomizace udržela Rusko při všech rozdílech národnostních, náboženských a kulturních nerozděleným (*TGM, Cesta demokracie, Čin Praha 1939, s. 366-416, v této stati jde o výběr Masarykových názorů*).

T. G. Masaryk se i v dalších letech vyjadřoval k vývoji v Rusku více či méně v rozhovorech nebo v člancích. Tak např. v Lidových novinách z 24. prosince 1920 pod názvem *Revoluce a bolševici* s důrazem na Engelsův názor z roku 1895 pro taktiku parlamentní (*Cesta demokracie I. s. 456-465*), ve stati *O takzvané diktatuře proletariátu* z 1. led-

na 1921 v pražském deníku *Čas* uvedl, že režim v Rusku je diktaturou vůdců malé strany ... tato diktatura je politická ve smyslu starého absolutistického režimu caristického (*Cesta demokracie II. s. 9-21*).

Ve stati *Sociální demokracie-Marxismus-Kapitalismus I.-II.* z 29. 12. 1928 napsal, že krize marxismu byla vyvrcholena válkou, v níž sociální demokracie a její internacionála válce čelit nedovedly. Ale sociální demokracie je přes svoji krizi všude hlavní představitelkou socialismu jak přesnost své organizace, tak určitostí svého programu, a tou určitostí je ve výhodě proti různým pokusům o socialismus nemarxistický, své řady udržuje v kázni... Přitažlivost komunismu považuje Masaryk za pochopitelnou. Již Platon prohlašoval komunismus za ideál společenské organizace, první křesťané byli komunisty, projevil se i v naší reformaci v Táboře... komunismus se organizuje jako strana vedle stran socialistických – ale také socialismus je vlastně víceméně komunistický, zejména socialismus marxistický. V Rusku žádný komunismus není a zrovna tak u nás je komunistická strana bez komunismu... Jistě se musí dělat rozdíl mezi komunistickým ideálem, jak jej přijímá a hlásá část inteligence ve všech zemích - a mezi stranou komunistickou, její skutečnou organizací a její politikou. Náš komunismus je směsicí radikalismu, maximalismu, bolševictví, anarchismu a hlavně politické neprozíravosti a nevědomosti. Ale Masaryk připustil, že hnutí je pro

světovou poválečnou situaci symptomatickým a zasluhuje bedlivého pozorování všech, kdo s komunismem ideálním i skutečným nesouhlasí. U nás se o zmenšení komunistické strany musí přičinit stát opravdovou sociální politikou. Masaryk konstatoval, že týž zájem mají také strany nekomunistické a protikomunistické. Ty však mimo sociální demokracii proti komunismu podnikají tuze málo, občasné články a polemiky na vyvrácení komunismu nestačí. Protikomunistický tisk by musel být národohospodářsky a politicky vzdělanější nežli je, aby mohl komunismu důsledně a promyšleně čelit... Vedle státu a politických stran by měli proti komunismu pracovat taky vůdcové našeho kapitalismu, průmyslu, a bankovníctví. Nejúčinnější zbraní by bylo postupné zvyšování dělnické

(Dokončení na straně 10)

Při inventuře roku 2020 bylo zjištěno, že žijeme v zemi několikrát totálně nakažené.

Jde především o nákazu způsobenou koronavirem. Od března 2020 rostly počty lidí jím nakažených i zemřelých. Na jaře lidé dbali a dodržovali opatření vládou přikázaná. Po uvolnění v červnu ochota lidí dodržovat opatření klesla, u některých na minimum. Příkladem se stal exprezident republiky Václav Klaus, který 28. října i 17. listopadu 2020 chodil na veřejnosti bez roušky. Už máme třetího ministra zdravotnictví, první dva byli všelijak nespisovně nazýváni.

Politici opozičních stran a hnutí jsou postiženi jiným druhem nákazy – nenávisť k Andreji Babišovi. V roce 2021 tato jejich nákaza u nich pokračuje už z let předcházejících. Vyvrcholila v souvislosti s výskytem koronaviru. Cokoliv vláda učiní nebo podle jejich názoru měla udělat, je to vždy špatné a oni by si věděli poradit. Poněvadž letos budou volby do Sněmovny Parlamentu ČR, vznikla dvě seskupení, aby hnutí ANO v čele s Babišem už přestalo vládnout. V jednom jsou Piráti a STAN, v druhém je ODS, KDU-ČSL a TOP 09. Komentátoři Jelínek a Keller precizně rozebrali všechna plus i minus obou seskupení a předpokládají možné neshody při sestavování společných kandidátek. Předseda ODS už se vidí v čele kandidátky a vedle něho předseda KDU-ČSL a po zádech předsedkyně TOP 09. Jde o zaslou-

žilé bojovníky v boji s Babišem. Chtělo by to udělení medailů za vytrvalost a nezlomnou vůli dosáhnout vítězství. Podobně je to u Pirátů, kteří mají dost schopných k obsazení funkcí od předsedy vlády až po vrátného na Úřadu vlády. A STANům by ponechali některé spíš úřady, i když předseda STANistů hovoří o rovnocenném partnerství. **Obě seskupení spojuje další nákaza – odpor ke všemu komunistickému, ruskému a čínskému.** Zasloužilými bojovníky jsou v tomto ohledu senátor Fischer, poslankyně Černochovej, europoslanec Pospíšil, kteří za každým stromem vidí ruského nebo čínského špiona a ohrožení bezpečnosti České republiky z rostoucího vlivu Ruska a Číny. Běda sáhnout na výdaje státního rozpočtu pro Armádu ČR, poslankyně Černochovej je celá bez sebe z návrhu KSČM snížit tyto výdaje o 10 miliard. Proč např. se stejnou vervou neusiluje o zvýšení výdajů na zdravotnictví, na výzkum příčin rakoviny a dalších nemocí, postihujících zejména starší lidi. Postavila např. proti sobě výdaje na armádu a 5000 Kč důchodcům na konci roku 2020. Pozadu v tom nezůstala předsedkyně TOP 09 – jde prý o nesystémové opatření, nebude prý na důchody, hlavně na ten její, zapomněla říct, je prý porušena zásluhovost podle Takáče.

Další již déle trvající je snaha přepisovat dějiny. Určitým vyvrcholením v roce 75. výročí osvobození naší vlasti z nacistické okupace převážně armádami 1., 2. a 4. ukrajinského frontu bylo odstranění sochy maršála Koněva a uctění vlasovců. Praha se osvobodila sama, zdůraznění významu osvobození Plzně Američany a podle ministra obrany rudoarmějci nás neosvobodili, připravili vše pro zařazení ČSR do sovětské nadvlády apod. A opět o zverstvech Čechů na Němcích, o neoprávněnosti odsunu Němců – přidala se svým prohlášením i kancléřka Merkelová. Rozhodnutí Postupimské konference o odsunu Němců nejen od nás pro tyto lidi neplatí.

Je ostudné, když i historik Vaněk v pořadu *historie.cz* říká, že šlo o etnickou čistku, zapomněl, že antifasisté odsunuti nebyli. Není sám ve snaze podporovat vítěze převratu v roce 1989, kteří minulost obrátili naruby, před listopadem bylo vše špatné a oni to napravili.

Při všech uvedených nákazách je vyléčitelná možná ta z koronaviru, ty ostatní těžko. Jsou provázány vyjádřením T. G. Masaryka v rozhovoru pro Lidové noviny 18. července 1926, že máme dvě veleobce, které překážejí normálnímu vývoji demokracie: KOCOURKOV a HULVÁTOV.

I po 94 letech tyto veleobce u nás existují.

T. G. M. o vývoji v Rusku

(Dokončení ze strany 8)

mzdy podle amerického vzoru... Náš kapitalismus není politicky prozíravý, je politicky málo uvědomělý, není na výši doby, u nás někteří kapitalisté podporují protistátní fašismus... (*Cesta demokracie III. Ústav T. G. Masaryka Praha 1994, s. 370-378*).

Jestě 1. října 1933 v Národní politice v rozhovoru o demokracii a diktatuře řekl, že nemůže komunisty do vlády přijmout, protože odmítá materialistickou doktrínu komunistickou, neočekává od této strany spásu lidstva, chtějí vybudovat nový svět, ale nežijí podle svých zásad, komunismus a marxistická teorie jsou v úpadku, marxistická teorie byla v určitém období módní, v Německu „buržoazní“ profesori používali marxistickou terminologii při přednáškách... (*Cesta demokracie IV. Ústav T. G. Masaryka Praha 1997, s. 374-379*).

Karel Janiš

BITVA U SLAVKOVA – 215. VÝROČÍ

Před 215 lety se Brno dostalo do průsečíku zájmů Francie, Rakouska a Ruska. Po vítězné bitvě u Ulmu 17. října 1805 obsadila Napoleonova vojska Vídeň a zamířila na Moravu, kam před nimi do Brna uprchl rakouský císař počátkem listopadu a 17. listopadu do Olomouce. 19. a 20. listopadu byla francouzská vojska v čele s Napoleonem v Brně.

Napoleon se usídlil v budově místodržitelství (v dnešní budově Moravské galerie na Moravském náměstí), vojáci po 30-60 v soukromých domech, po 100-150 v kláštorech. Každý den pořádal Napoleon vojenské přehlídky. Na 20000 vojáků spotřebovalo denně přes 13000 kg masa, 20000 bochníků chleba a 14000 dávek ovsu a sena pro koně. 28. listopadu nastal přesun vojska směrem na Požorice.

K rozhodujícímu střetnutí mezi rakouskými a ruskými vojáky na jedné straně a francouzskými vojsky na druhé straně došlo 2. prosince 1805 u Prahy v době od 9.00 do 16.00 hodin. Napoleonova vojska zvítězila. Ztráty byly na obou stranách velké – údaje se pohybují mezi 16-30000 mrtvých, raněných, zajatých a nezvěstných ze 170000 účastníků bitvy. Brno bylo plné raněných a zajatých z obou stran, rostl nedostatek potravin a nebezpečí epidemií, mnoho raněných zemřelo. 6. prosince 1805 bylo ve Slavkově uzavřeno příměří a 26. prosince 1805 v Bratislavě mír mezi Rakouskem a Francií. **11. prosince uspořádal Napoleon v Brně velkou přehlídku vítězných vojsk.**

Bitvu připomíná ve Slatině na ulici Lučiny napoleonský kříž na místě hromadného hrobu vojáků, kteří v bitvě padli. **K nejvýznamnějším památkám patří Mohyla míru na prateckém kopci.** Byla vybudována z podnětu znalce bitvy u Slavkova biskupského rady Aloise Slováka podle návrhu architekta Josefa Fanty, který doporučil dnes již světoznámý název Mohyla míru. Je vysoká 26,3 metru a zakončena téměř 10metrovým starokřesťanským křížem. Nápis ve 4 jazycích připomíná oběti bitvy. Francouze u nás připomínají příjmení Galle, Tmė, Tměj. Obsáhlou knihu o bitvě napsal Dušan Uhlíř pod názvem *Slunce pod Slavkovem*, vyšla v Mladé frontě v roce 1984.

Epidemie nedovolila uspořádat rekonstrukci bitvy tří císařů za účasti stovek lidí. Ale na

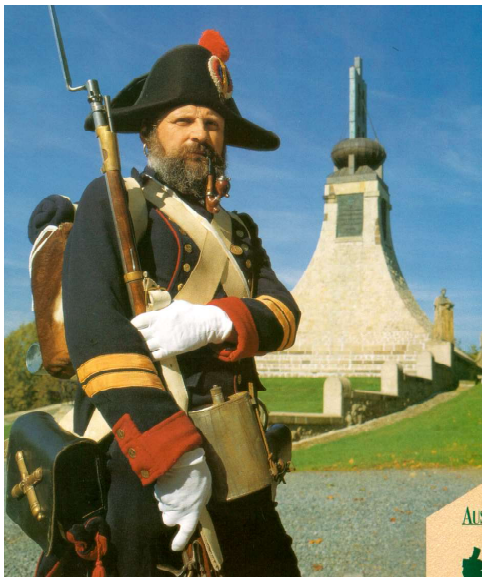
náměstí Svobody byl instalován vánoční strom tak jak v minulých letech. Stánků bylo podstatně méně, bez občerstvení. Nekonal se vystoupení souborů dětí a mládeže. Lidé náměstím procházeli zvědaví, co se bude dít a co bude možno ve stáncích koupit.

U počátku vánočního stromku je spisovatel Rudolf Těsnohlídek (1881-1928), který 22. prosince 1919 vyšel s dvěma přáteli na procházku do lesů z Bílovic směrem k Lišni. Na mýtince našli odložené malé dítě. Odnесли je do Bílovic na četnickou stanici. Dítě se ujali bezdětní manželé Polákovi v Brně.

Úřady matku – 26letou svobodnou služebnou – vypátraly. Spisovatel po nálezu dítěte usiloval o zřízení ústavu pro opuštěné děti. V Lidových novinách 18. prosince 1921 navrhl, aby se po vzoru zemí na severu Evropy vztýčoval na náměstí vánoční strom, pod kterým se pro opuštěné děti vybíralo. V prosinci 1924 se dočkal a na náměstí Svobody byl postaven „*strom republiky*“. Tak vznikla nejen v Brně, ale i v jiných městech tradice, která byla po listopadu 1989 obnovena.

Zřízení domova pro opuštěné děti se spisovatel už nedočkal. Byl postaven pod názvem Dagmar v roce 1929 podle návrhu architekta Bohuslava Fuchse z prostředků sbírek pod stromem na náměstí Svobody.

Karel Janiš

❑ BYLY KRAJSKÉ A SENÁTNÍ VOLBY.

A senátní lavice opustilo 10 senátorů z ČSSD, 5 ANO, 5 z ODS, 4 KDU-ČSL, Milan Štěch po 24 letech. Nezvoleni byli Michael Žantovský, Eduard Stehlík, Petr Bendl, Miroslav Antl, Michal Šmarda, Anna Šabatová. Klub ODS je posílen o Miroslavu Němcovou, která jistě obsadí místo předsedy klubu, poněvadž Červíček, brig. gen. v. v., je hejtmánem a zůstane pouhým senátorem. Je podobným géniem jako poslanec, starosta a nyní i zástupce hejtmanky ve středních Čechách. Ondřej Neff v Lidových novinách 5. října 2020 uvedl, že komunisté tam nejsou, poprvé a jis-

tě ne naposledy a že to trvalo třicet let. Stalo se to v době, kdy se KSČM dostala k pákám moci nejbliže. Ale jde o odumrtí a postupné hynutí organismu, který se rozrostl a na politické mapě se roztáhl na celou pětinu její plochy. Teď už z něho zbylo jen pár suchých listů. Pozadu nezůstala v Lidových novinách 6. října Jana Machalická, kterou zahrál u srdce propad komunistů. Tato partaj je jí nehoráznost sama. Její činitelé s pěknými platy a bez zodpovědnosti třicet let vysedávají v parlamentu a padají z nich neuvěřitelné výroky. Při sporu o zbytečného panáka sochu Koněva (*tak se nevyjadřuje poprvé*) poslanec Luzar řekl, že Piráti mají nulovou historii a kolik jejich členů zahynulo za své ideály a oni za ně umírali. Poslanec Lipavský by chtěl vědět, kolik komunisté pro své ideály zabili lidí v 50. letech. Pýcha na komunistickou historii hraničí podle Machalické s duševní poruchou. Nejdřív to byla utopie o sociální rovnosti, ale brzo se ukázalo, že soudruzi umí hlavně likvidovat nejdřív své odpůrce, pak vše, co funguje, a nakonec se vyvražďovali mezi sebou. Dušovali se, že nemají nic společného s řaděním svých předchůdců po roce 1948. A najednou se dovolávají historie své dávno zdiskreditované strany. Už by bylo načase, aby konečně zmizela v propadlišti dějin (*antikomunistka plná nenávisti ke komunistům se nezapřela*).

❑ **VÝZNAMNÉ SE PROJEVIL EXPREZIDENT VÁCLAV KLAUS.** 28. října i 17. listopadu přišel mezi spoluobčany bez roušky. Rouškaře považuje za lidi, kteří jsou vítáči migrantů, kteří si přejí posilu Evropské unie, rychlé přijetí eura.

Roušky prý říkají mnoho o sebevědomí člověka, jeho politickém světonázoru, o hodnocení světa. Je to víc než nemoc, zneužití opatření, které státy zavádějí, je nástroj k přeměně světa tak, jak ho známe. Za konkurenční cíle považuje minimalizaci lidských životů a minimalizaci rozvracení společnosti, ekonomiky státních financí, školství. Deficit státního rozpočtu označil za zhoubu lidstva. On jako ministr financí a premiér žil v kategoriích stamilionů korun, dnešní vlády v kategoriích stovek miliard, co je pro něho konec světa.

Vliv Bidena a jeho výhra bude znamenat absolutní prohru role národního státu v dějinách, půjde o hrůzu hrůz a bude to mít vliv i na Českou republiku. Policie má k dispozici fotografie Václava Klause bez roušky na veřejnosti a očekává se, jaká opatření vůči němu budou

uplatněna. Není sám, Kalousek a předseda KDU-ČSL se posilovali pivem.

❑ I VÝVOJ VE SVĚTĚ NEBYL KLIDNÝ.

Velmi vyhrčené jsou vztahy USA-Čína, Evropská unie a NATO vůči Ruské federaci, válka mezi Arménií a Ázerbajdžánem o Náhorní Karabach, neklid v několika zemích a jeho následky. Samostatnou kapitolou je nesouhlas Trumpa s výsledky voleb a jeho snaha zvrátit je soudní cestou. Došlo dokonce ke spolu mezi Formanovou, která fandila Bidenovi a Matuškovou, která se vyslovila pro Trumpa. Vítězství Bidena považuje za katastrofu.

Někteří naši politici se vyjádřili k událostem. Poslankyně Langšádlová by nejraději vojenským zásahem potrestala bolševické Rusko.

Poslankyně Černochová považuje snížení rozpočtu pro armádu za ohrožení naší bezpečnosti a podobně se vyjadřuje i předseda senátního výboru pro bezpečnost Fischer, varuje před politikou Číny. Tchajwanec zůstal v čele Senátu Parlamentu ČR a 1. místopředseda Růžička též pokračuje ve funkci – on by rád určoval zahraniční politiku Evropské unie.

Takže vývoj v roce 2021 bude pokračovat především ve snaze omezit působení koronaviru, oživit ekonomiku a odstraňovat následky epidemie.

TŘICET LET MUZEA ROMSKÉ KULTURY V ČR

Třicet let svého trvání si připomíná v Evropě unikátní Muzeum romské kultury v Brně.

V roce 1991 je založili jako neziskovou organizaci romští intelektuálové. Od roku 2005 je muzeum státní příspěvková organizace Ministerstva kultury ČR. Dnes je to v evropském kontextu unikátní instituce, která schraňuje na 30 000 sbírkových předmětů a dělá řadu veřejných akcí.

A na co se zájemci mohou v lednu těšit?

Na 27. 1. připadá Mezinárodní den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti. Za předpokladu příznivé epidemiologické situace muzeum otevře v úterý 26. 1. své brány každému a vstup bude volný.

Ve středu 27. 1. bude Interaktivní vzdělávací dílna **Nezapomeneme 2021**. Jde o vzdělávací program při příležitosti Mezinárodního dne obětí památky holocaustu pro žáky 2. stupně ZŠ a studenty SŠ. Workshop se uskuteční v online verzi. Program potrvá 45 minut a je zdarma. Rezervaci termínu zajišťuje Táňa Klementová, 777 967 534, tana.klementova@jewishmuseum.cz.

A co pro veřejnost chystá v novém roce?

Rok 2021 bude pro muzeum v duchu jubilea a online programů: V únoru se chystá online derniéra dvouleté výstavy Lavutara. Cestami romských muzikantů a jejich písní. Pak na 7. dubna připadá výročí muzea a také zahájení nové výstavy - výběr z fotografického díla uznávaných foto-

grafů, manželů Carretových z Francie, kteří fotografují Romy a Sinty či Manuše v Evropě již 30 let. Muzeum i letos vydává nové publikace - druhý díl Amedaru a publikaci To jsou těžké vzpomínky, která završuje vzpomínkový triptych paměti holocaustu Romů a Sintů. Tento rok je naplánovaná demolice vepřina v Letech u Písku a otevření stálé expozice v Hodoníně u Kunštátu. Jubilejní rok zakončuje říjnový ples muzea a předávání ceny MRK.

Lektorské oddělení natočilo před Vánocemi své první video! Už jste je viděli?

Noví průvodci pro dětské návštěvníky, panenky Jolanka a Gejza zvou v tomto videu do Muzea romské kultury. Také vyprávějí pohádku a dělají stínové divadlo na motivy povídky Ilony Ferkové Živý nebo mrtvý z knihy O mulo! Povídky o duších zemřelých vydalo nakladatelství romské literatury Kher.

Na kanálu YouTube je k dispozici filmotéka z muzejní produkce a na Soundcloudu najdete sérii podcastů.

Na webu muzea lze najít ke stažení další zábavu pro děti - pexeso a vystřihovánku Aranka. Kdykoli si zájemci mohou virtuálně prohlédnout stálou expozici Příběh Romů i prostory Muzea romské kultury. Zachycena je zde výstava A možná přijede i na koze. Nyní je v těchto prostorách aktuální výstava Lavutara. Cestami romských muzikantů a jejich písní. Ta bude mít v únoru online derniéru, kterou budete moci sledovat na muzejním Facebooku.

Ředitelka muzea Jana Horváthová dodala:

„Čeká nás další velmi náročný rok, ale i výročí, jehož oslavy nás v nepříznivé době covidu čekají, připomínají naši cestu od malé neziskové organizace až k velké paměťové instituci a fakt, že léta práce mají smysl. Věřím, že se budeme na akcích muzea v dohledné době opět potkávat a velmi se na to těším.“

(vž, foto archiv redakce)

CO ČEKÁ BRNO V NOVÉM ROCE?

Co očekává vedení města Brna v novém roce 2021, sdělil redakci 1. náměstek brněnské primátorky Petr Hladík. Čtyřistatisícové Brno začne v roce 2021 uskutečňovat několik významných projektů.

K velkým investicím patří dlouhodobě plánovaná výstavba atletické haly u bohunického univerzitního kampusu. Nebo stavba prvních tří kilometrů protipovodňových opatření na řece Svatce k ochraně středu Brna, včetně připravované nové čtvrti s novým hlavním vlakovým nádražím. Ve městě se také rozšíří sběr bioodpadu, podporu zde dostane fotovoltaika. Plánuje se druhé veřejné projednání nově sestavovaného územního plánu.

„Letos začneme budovat protipovodňová opatření na řece Svatce. Úpravy se dočkají první tři kilometry v úseku mezi Riviérou a mostem u ulice Uhelná. Postupně zde vzniknou klidové zóny, kavárny či cyklostezky. Stavba podle návrhu architekta Ivana Rullera by měla být dokončena v roce 2023,“ uvedl náměstek Hladík.

K životnímu prostředí zásadně přispěje rozmístění prvního tisíce hnědých sběrných nádob o objemu 240 litrů určených pro biologicky rozložitelný odpad. Ten se v Brně sbíral dosud pouze ve sběrných střediscích. Hnědé kontejnery na bioodpad (k využití jejich obsahu v kompostu) přibudou mj. na dosavadních stanovištích barevných kontejnerů pro tříděný odpad. Brno začne také instalovat fotovoltaické technologie na objekty města a městských firem. Získá tím trochu peněz na finanční krytí provozních nákladů.

„Díky tisícovce hnědých kontejnerů dokážeme zajistit sběr bioodpadu na sídlištích a veřejných prostranstvích. Připravujeme také systém svozu bioodpadu od rodinných domů. V Brně chceme nastavit efektivní systém, který povede k lepšímu využití bioodpadu i zbytků jídel. Bioodpad se bude svážet na centrální kompostárnu, usilovně také plánujeme stavbu bioplynové stanice, díky které bychom dokázali přeměnit bioodpad na palivo pro vozy městské hromadné dopravy. Chceme také podporovat výrobu energie z obnovitelných zdrojů, proto začneme instalovat na střechách městských budov a městských firem fotovoltaiku,“ dodal Hladík.

Brněnští radní plánují v tomto roce opět investovat více než 200 milionů korun do rekonstrukce

základních a mateřských škol. Zahájení výstavby se pak dočkájí některé sportovní projekty.

„Letos bychom měli konečně začít s výstavbou atletické haly jako součásti univerzitního kampusu. Připravujeme žádost o dotaci k Národní sportovní agentuře, pokud dotace (300 milionů Kč) vyjde, můžeme začít okamžitě stavět. Kromě sportovní haly také zahájíme v prvním čtvrtletí výstavbu nového plaveckého bazénu v plaveckém areálu za Lužánkami, zde momentálně vybíráme zhotovitele. Na nový bazén požádá město o dotaci 90 milionů Kč. Ve školství se nám podařilo opět prosadit 200 milionů korun na rekonstrukce. Postavíme novou mateřskou školu v Žebětíně a zahájíme stavbu atria ve Waldorfské mateřské a základní škole,“ přiblížil radní pro školství a sport Jaroslav Suchý.

V oboru územního plánování a rozvoje města se připravuje druhé veřejné projednání návrhu nového územního plánu a chystají se revitalizace některých brněnských brownfieldů. *„Dokončujeme vypořádání více než 30 000 připomínek, které byly podány k návrhu nového územního plánu. Snažíme se vyhovět připomínkám občanů. Během jara by měla Kancelář architekta města překreslit návrh nového územního plánu. Intenzivně řešíme zvětšení ploch zeleně nebo zahrádek. Směřujeme k druhému veřejnému jednání ÚP, které by mělo být v červnu,“* uvedl radní pro územní plánování a rozvoj města Filip Chvátal.

„Co se týče revitalizace brownfieldů, intenzivní práce pokračují na projektu chytré čtvrti Špitálka mezi ulicemi Cejl a Křenovou. Nyní dokončujeme územní studii a změnu územního plánu, která umožní kvalitní bytovou výstavbu, pracovní příležitosti i obnovu zeleně. Podobně je tomu i na území po bývalých areálech továrny Zbrojovka a po dřívějších Jaselských kasárnách, či v areálu někdejší oděvní továrny Kras na Starém Brně. Budou hotovy také práce na územních studiích při lokalitě Sadová, ve čtvrtích Bosonohy a Žlutý kopeček, které se propíší i do nového územního plánu,“ doplnil Chvátal.

V tomto roce také začne rekonstrukce památkově chráněné Arnoldovy vily. Rovněž rozšíření soběšického hřbitova či vybudování nových pavi-

(Dokončení na straně 15)

CO ČEKÁ BRNO V NOVÉM ROCE?

lónů pro žirafy a šimpanze v brněnské ZOO. V oboru zdravotnictví nastane rekonstrukce zdravotnického střediska Bílý dům (v něm v současnosti nevyužívaný přednáškový sál B. Bakaly nemá vytápění ani klimatizaci) a odstartují další opravy v poliklinice ve čtvrti Lesná. Město připraví projektovou dokumentaci pro sociálně-zdravotnický komplex na Červeném kopci.

„Skvělý úspěch na závěr loňského roku bylo získání dotace z Norských fondů na rekonstrukci

Arnoldovy vily. O záchranu této chátrající ale unikátní vily jsem usiloval několik let. Získání finančních prostředků ve výši 36 milionů korun z Norských fondů byla zásadní podmínka pro celkovou rekonstrukci vily,“ dodal Hladík. Výhledově se pak mohou pro veřejnost a cestovní ruch územně propojit tři sousedící památkové objekty s plochou přes 10 000 m², tedy Vita Tugendhat (památko UNESCO), vila Löw-Beer a Arnoldova vila.

Předseda brněnské městské organizace KSČM

Martin Říha k tomu poznamenal: *„Řeči se vedou, ale čas ukáže co si Brno a jeho rozpočet bude moci dovolit. Nebyl bych takový optimista jako jsou představitelé lidovců. Měli by z toho obláčku stoupnout na pevnou půdu reality. Myslím, že nás pandemie a sní i krize veřejných financí bude nějakou chvíli trápit.“*

(vž, foto archiv redakce)

OČKOVACÍ CENTRUM V BRNĚ DO ZÁTĚŽOVÉHO TESTU

Záložní tzv. polní nemocnice v pavilonu G2 brněnského výstaviště bude od 1. února očkovací centrum proti covid-19 pro veřejnost. Zatím, od tohoto týdne, podstoupí zátěžový zkušební provoz. Při něm si organizátoři prakticky ověří, kolik čeho a kdy budou k ostrému nasazení do plynulého hromadného očkování veřejnosti potřebovat. Jak lidských, tak i materiálních zdrojů.

Po Vánocích dostalo v Jihomoravském kraji první vakcínu v nemocnicích několik tisíc osob, zejména zdravotníků a část klientů v domovech pro seniory. Další várka vakcín dorazila místo avizovaného 7. ledna o pár dnů dříve, proto se s ní v kraji už pracuje.

Očkovací centrum v polní nemocnici na brněnském výstavišti chce ve zkušebním režimu aplikovat vakcínu části jihomoravských hasičů a policistů, kteří pomáhají v nemocnicích při práci s covid-pozitivními pacienty. Jde o sanitáře, řidiče sanitek, o obsluhy odběrových míst atp. To proto, aby sami neonemocněli nebo nákazu nepřenašeli na další lidi. Tato vakcinace v menším rozsahu bude zatěžkávací zkouškou pro příští ostrý pro-

voz ve velkém. Organizátoři chtějí na výstavišti zkusit, jak bude fungovat infrastruktura, jak masivní zdravotnický provoz zvládne týlová a zásobovací logistika. Pokusí se vše dělat co nejlépe realitě, která nastane v únoru. Zdravotníci si vyzkoušejí kolik bude potřeba lékařů, sester, sanitářů a dalšího personálu i materiálu pro pozdější očkování, aby tým v plném nasazení byl schopen plynule pracovat a neřešil žádný velký zádrhel.

Očkování veřejnosti od 1. února bude záležet na personálních možnostech zdravotníků, na očkovací strategii státu a též na tom, kdy dorazí na jižní Moravu další vakcíny a kolik jich bude. Polní nemocnice v Brně zatím plánuje, že vše potřebné bude mít k uvedenému datu zahájení ostrého provozu ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Brno a Jihomoravským krajem nachystáno. Její personál ale potřebuje k tomu od státu dostatek očkovacích vakcín a jasné rozhodnutí o tom, které osoby je možné očkovat. Z tzv. ohrožené skupiny lidí, např. lidé starší 80 let věku, by se mohli přihlašovat do pořadníku na očkování od 15. ledna, ostatní od 15. února.

(vž)

V prvním měsíci letošního roku oslaví svá životní jubilea

Libuše ZAVADILOVÁ, Milada DOSKOČILOVÁ, Anna BELATKOVÁ, Lidie MIČKALOVÁ, Milan ŠKORPÍK, Radko BODLÁK, Zdeněk OŠMERA, Marcela SEDLAČÍKOVÁ, Jiří MIČA, Josef SUCHÝ, Ladislav DRÁPAL, Jiří HORAKOVSKÝ, Josef PROCHÁZKA, Anna VRABCOVÁ, František PIROCHTA, Miloš ZEMAN.

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo blahopřejí k narozeninám a přejí zdraví a dlouhá léta. Děkujeme za práci pro sociálně spravedlivější společnost. **did**

Studenti MU dostali medaili ministerstva školství

Za dobrovolnickou práci při pandemii koronaviru nad rámec svých studijních povinností udělilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR všem zpojeným studentům Masarykovy univerzity medaili. Navíc cenu ministra získali dva studenti MU.

Medaile je ocenění práce budoucích zdravotníků, pedagogů, právníků, ekonomů, vědců a dalších, kteří se po výzvě rektora Martina Bareše zapojili pod aktivitou MUNI POMÁHÁ do dobrovolnické pomoci druhým. Za mimořádné činy studentů bylo letos uděleno v ČR deset ministerských ocenění. Z MU získali cenu studentka Veronika Podolská a pedagog a postgraduální student Jiří Byčkov.

Podolská, která studuje filozofickou a ekonomicko-správní fakultu, organizovala od počátku nouzového stavu výrobu ochranných pomůcek a dezinfekčního materiálu v rodném městě Rychnově nad Kněžnou. Ke spolupráci vyhledala 30 švadlen, které našly roušky. S dalšími spolupracovníky zajišťovali jejich distribuci do celého okresu.

Byčkov z FF MU zareagoval na prosbu o pomoc ostravského Alzheimerova centra. V době koronavirové pandemie působil jako krizový intervenční, pečovatelský a psycholog. Dostal se tak v první linii do bezprostředního kontaktu s nemocnými a jak sám uvedl, byla to cenná zkušenost, ale zároveň vyčerpávající a deprimující práce. **(vž)**

Jihomoravané naočkují pět až deset tisíc lidí za den

Jihomoravský krizový štáb řešil v Brně způsob jarního naočkování jednoho a čtvrt milionu obyvatel kraje proti nemoci covid-19.

Hejtman Jan Grolich informoval, že zatím jsou naočkováni obyvatelé a personál pěti domovů pro důchodce v Brně. V tomto týdnu vyjel tým z Fakultní nemocnice Brno a tým z Fakultní nemocnice u sv. Anny očkovat seniory do jihomoravských okresů. Zatím se tam přihlásilo k aplikaci injekce přes 3500 zájemců - klientů a 2000 ošetřovatelů.

Některé domovy penzistů hlásí, že mají své odborníky, např. zdravotníky - klienty seniorského zařízení, schopné naočkovat ostatní svépomocí. Jen k tomu dostat vakcínu a stříkačky. Jihomoravský kraj aktivity koordinuje.

Pro veřejnost se chystá na jihu Moravy velkokapacitní očkovací centrum v záložní nemocnici v pavilonu G2 na brněnském výstavišti, které má zvládat nejméně 1000 aplikací proticovidové látky za den.

V každém z pěti jihomoravských okresních měst bude při nemocnici otevřeno okresní očkovací centrum s uvažovanou kapacitou 500 až 1000 podaných dávek za den. Všichni dohromady mohou v kraji zvládnout denně 5000, v optimálním případě až 10000 naočkových za den.

Budovaná očkovací centra na jihu Moravy hledají odborné pracovníky - brigádníky. Náklad na provoz velkokapacitního očkovacího centra na výstavišti přijde kraj na asi 1,5 milionu Kč bez mezd zdravotníků, které půjdou na vrub nemocnice.

Ke zvládnutí rozsáhlé, s očkovaním spojené administrativy, má být nasazeno 20 hasičů a 10 policistů, kteří nabídli pomoc. Okresní očkovací centra potřebují další praktické ambulantní lékaře i sestry, třeba ty, kteří v současnosti užívají svůj zaslužený odpočinek.

(vž)